

E S T I U NOVETATS LLIBRES

**EDICIONS
DEL BULLENT, S.L.**

VOLVES I OLIVES

Francesc J. Bodí
Col·lecció: *Esplai*, 6

Aquell gelid matí de gener, la tia Quiqueta l'escopularia ho va
brar. Sant Miquel, el patró, havia desaparegut! Miracle...? Totes
les forces vives -i no tan vives- del poble volen portar l'aigua als seus
molins. Un clixm de personatges teixiran una xarxa de situacions
intrigants i picardioses sobre el canemàs de la vida rural de principi de
segle.

NOVEL·LA GUARDONADA AMB EL 14è PREMI ENRIC VALOR

Publicacions de la
UNIVERSITAT JAUME I

LA TRADUCCIÓ LITERÀRIA

Josep Marco Borillo (editor)
1.650 ptes.

Recull de ponències presentades a les "II Jornades
de traducció: la traducció literària", celebrades el
1994 a la Universitat Jaume I. Els destacats
especialistes, autors dels diferents estudis, són José
Lambert, Mary Snell-Hornby, Eustaquio Barjañ, Salvador Oliva, Francesc Parcerisas i Esther Benítez.

**UNIVERSITAT DE
VALÈNCIA**

PAPER RECICLAT

Enric Balaguer Pascual
Col·lecció: *Comunicació*. Sèrie Assaig, 2

Un conjunt de reflexions sobre literatura i
cinema amb diversos suggeriments sobre
alguns dels problemes que planteja avui una
teoria de la literatura comparada.

EL TEMPS.
Nº 577. 10-7-95..

LLIBRES

Ignasi R. es confessa

Ignasi Riera es confessa a *Lletra de batalla* (Editorial Thassàlia). Amb relació al reduccionisme, aquest fragment: "No comparteixo el reduccionisme que Jordi Solé-Tura va perpretar, fa anys, a *Catalanisme i revolució burgesa*, contra el pensament de Torras i Bages. En tot cas, jo admiro, a *La tradició catalana*, una prosa d'idees superada només per Antoni Rovira i Virgili, molt superior, en qualitats estilístiques, a les de Josep Pla i a les de Josep M. de Sagarra i tot". I Joan Fuster, on el situem? Al mateix nivell de

Ignasi Riera.

Torras i Bages o per sota de Pla i de Sagarra i tot? Potser al costat de Baltasar Porcel?

Redactar i escriure

L'esforçat llibre de gairebé sis-centes documentadíssimes pàgines de Pere Anguera sobre el primer carlisme català titulat *Déu, Rei i Fam* (Biblioteca Abat Oliva, Publicacions de l'Abadia de Montserrat) és un exemple de com no es pot escriure un llibre d'història. Ja des de les primeres frases, el lector no pot seguir el fil. La primera frase és aquesta: "La desfeta dels Malcontents no significà, en absolut, la pacificació del territori català". Són tan coneguts, els Malcontents, que no cal dir qui eren? I quan es va produir la desfeta? A

més, aquesta negació amb aires de rèplica és coneguda pels historiadors, o és una aportació personal de l'autor? Segona frase: "La virulenta repressió del comte d'Espanya des de la capitania general, les conspiracions liberals i els conciliàbuls apostòlics se sumaven per a multiplicar el desllorigament de la societat i l'estat de tensió permanent". Agafa't! Aquí ja ens hem perdut del tot. L'autor diu, en la introducció, que el Centre d'Història Contemporània de Catalunya "ha fet possible la redacció final" del llibre. Agafa't fort!

La bombolla orsiana

L'edició crítica de *La lliçó de tedi en el parc*, d'Eugeni d'Ors, coneguda, gràcies a les edicions posteriors, per *Oceanografia del tedi*, s'incorpora a l'*Obra Catalana* d'Eugeni d'Ors dels Quaderns Crema, en edició i presentació de Jaume Vallcorba. El text base, contravenint els criteris de la col·lecció, no és el que va aparèixer per

primer cop a les pàgines de *La Veu de Catalunya*, adverteix Vallcorba, sinó l'editat l'any 1918, perquè té un caràcter més unitari. Escrita seguint els paràmetres de la novel·la, diu la faixa, Eugeni d'Ors inicia des de la gandula un viatge indolent al seu interior que "s'eleva com una bombolla tornassolada".
Víctor Ripoll